

संस्कारसिद्धये पूर्वप्रतीतिमात्रमपेक्षते न वस्तुसत्त्वम् प्रतीतौ सत्यां वस्तुसत्त्वाभावेन ब्रह्मव्यतिरेकादर्शनात् अतो नादित्वात् पूर्वपूर्वभ्रमदृष्टस्योत्तरोत्तर
 आरोपो भविष्यति अंधपरंपरान्यायेन व्यवहारः सेत्स्यतीत्यप्रयोजको हेतुरिति नन्वक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवति अपामसो
 मममृता अभूमेत्यादिभिः कर्मफलस्य नित्यत्वप्रतिपादनादसत्त्वं न घटते न हि नित्यं वस्तु असद्भवति तस्माद्देदप्रतिपादितत्वाद्वैतं सदेवेत्याशंक्याह
 भ्रमयतीति हे भगवन् ते भारती वेदलक्षणा उरुवृत्तिभिर्बद्धीभिर्गौणलक्षणादिवृत्तिभिरुक्थजडान् कर्मश्रद्धाभराक्रांतमंदमतीन् भ्रमयति मोहयति
 अयं भावः न हि वेदः कर्मफलं नित्यमभिप्रैति किंतु लक्षणया प्राशस्य मात्रं वित्थ्येकवाक्यत्वात् अन्यथा वाक्यभेदप्रसंगात् तद्यथेह कर्मचितो लोकः
 क्षीयते एवमेवात्र पुण्यचितो लोकः क्षीयत इति न्यायोपबृंहितश्रुत्यंतरविरोधाच्च अतः कर्मजडानामिदं भ्रममात्रमिति एतेनैव तस्माद्वा एतस्मादात्म
 न आकाशः संभूतः इत्यादीनामप्यन्यपरत्वं दर्शितं भवति ॥ ३६ ॥ उद्धृतं भवतः सतोऽपि भुवनं सन्नैव सर्पस्रजः कुर्वन् कार्यमपीह कूटकनकं वेदोऽपि नै
 व परः अद्वैतं तव सत्परंतु परमानंदं पदं तन्मुदावदे सुंदरमिदिरानुतहरे मामुंच मामानतम् ॥ २३ ॥ तदेवं प्रपंचस्य सत्त्वे साधकं नास्तीत्युक्तम् इदानीमसत्त्वे
 सृष्टिप्रलयश्रुतयो यतो वा इमानि भूतानि जायंत इत्याद्यास्तन्मूलं चानुमानं प्रमाणमित्याह नयदिदमिति यद्यस्मात् इदं विश्वमग्रे सृष्टेः पूर्वं न आस न आ
 सीत् सदेव सौम्येदमग्र आसीत् आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीदित्यादिश्रुतेः न च निधनात्प्रलयात् अनु अनंतरं भविष्यद्भविष्यति नासदासीन्नो सदा

नयदिदमग्र आसन भविष्यदतो निधनादनुमितमंतरा त्वयि विभाति मृषैकरसे ॥ अत उपमीयते द्रविणजा

ति विकल्पपथैर्वितथ मनो विलासमृतमित्यवयंत्यबुधाः ॥ ३७ ॥

सीत्तदानीमित्यादिश्रुतेः अतः कारणात् अंतरामध्येऽपि
 एकरसे केवले त्वयि मृषामिथ्यारूपमेव विभातीति मितं निश्चितम् यत एवमतः श्रुत्या द्रविणजातिविकल्पपथैः द्रविणजातीनां द्रव्यमात्राणां मृल्लोहका
 र्णायसरूपाणां विकल्पाभेदा घटकुंडलादयाः तेषां पंथानो मार्गाः प्रकारास्तैरुपमीयते सदृशतया निरूप्यते यथा तत्र कार्याकाराणां नामधेयमात्रता
 कारणं मृदाद्येव तु सत्यम् तथाऽत्राप्याकाशादीनां नाममात्रता ब्रह्मैव सत्यम् तथा च श्रुतिः यथा सौम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं भवति वाचारं
 भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् यथा एकेन लोहमणिना सर्वं लोहमयं विज्ञातं स्यात् यथा एकेन नखनिकुंतनेन सर्वं कार्णायसमित्यादितस्मा
 दस्य सत्त्वे प्रमाणाभावादसत्त्वे प्रमाणस्य विद्यमानत्वात् वितथ मनो विलासमृतं सत्यमिति ये अवयंति जानंतिते अबुधाः अज्ञा इत्यर्थः अत्रैवं प्र
 योगः विवादाध्यासितं न सत् आद्यंतयोरविद्यमानत्वात् विकारित्वाद्दृश्यत्वाच्च शुक्तिरजतादिवत् इत्यन्वये दृष्टान्तः आत्मवच्चेति व्यतिरेके दृष्टान्तः
 ॥ ३७ ॥ मुकुटकुंडलकंकणकिंकिणीपरिणतंकनकंपरमार्थतः महदहंकृतिरवप्रमुखंतथानरहरेन परंपरमार्थतः ॥ २४ ॥